

III

(Akty przygotowawcze)

INICJATYWY PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

RADA

Inicjatywa Królestwa Belgii, Republiki Bułgarii, Republiki Federalnej Niemiec, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Królestwa Niderlandów, Republiki Austrii, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej, Republiki Włoskiej, Republiki Finlandii, Republiki Portugalskiej, Rumunii i Królestwa Szwecji w celu przyjęcia decyzji Rady w sprawie intensywniejszej współpracy transgranicznej, szczególnie w walce z terroryzmem i przestępczością transgraniczną

(2007/C 71/13)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 30 ust. 1 lit. a) i b), art. 31 ust. 1 lit. a), art. 32 i art. 34 ust. 2 lit. c),

uwzględniając inicjatywę [Królestwa Belgii, Republiki Bułgarii, Republiki Federalnej Niemiec, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Królestwa Niderlandów, Republiki Austrii, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej, Republiki Włoskiej, Republiki Finlandii, Republiki Portugalskiej, Rumunii i Królestwa Szwecji,]

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze co następuje:

- (1) Rada Unii Europejskiej przywiązuje zasadniczą wagę do ustanowienia przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, która ma podstawowe znaczenie dla społeczeństw państw zjednoczonych w Unii.
- (2) Unia Europejska postawiła sobie za cel zapewnienia obywatelom wysokiego poziomu bezpieczeństwa w tej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, przez opracowanie wspólnych procedur stosowanych w państwach członkowskich w dziedzinie współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych.
- (3) W konkluzjach z posiedzenia w Tampere w październiku 1999 r. Rada Europejska potwierdziła potrzebę usprawnionej wymiany informacji między właściwymi organami państw członkowskich na potrzeby wykrywania i dochodzenia przestępstw.

⁽¹⁾ Opinia z dnia ... (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

- (4) W programie haskim z listopada 2004 r. dotyczącym wzmocnienia wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej, Rada Europejska wyraziła przekonanie, że w tym celu potrzebne jest innowacyjne podejście do transgranicznej wymiany informacji związanych z ochroną porządku publicznego.
- (5) Rada Europejska stwierdziła w związku z tym, że wymiana takich informacji powinna podlegać warunkom stosowanym w odniesieniu do zasady dostępności. Oznacza to, że funkcjonariusz organów ścigania w jednym państwie członkowskim Unii, który do wykonania swoich obowiązków potrzebuje informacji, może je otrzymać od innego państwa członkowskiego oraz że organy ścigania w państwie członkowskim, które posiada te informacje, udostępnią je w zadeklarowanym celu, z uwzględnieniem potrzeb dochodzeń prowadzonych w tym państwie członkowskim.
- (6) Rada Europejska wyznaczyła dzień 1 stycznia 2008 r. jako termin osiągnięcia tego celu programu haskiego.
- (7) Decyzja ramowa 2006/960/WSiSW z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej ⁽²⁾ ustanawia przepisy, dzięki którym organy ścigania państw członkowskich mogą dokonywać szybkiej i skutecznej wymiany istniejących informacji i danych wywiadowczych w celu prowadzenia dochodzeń karnych lub operacji wywiadowczych w sprawie przestępstw.

⁽²⁾ Dz.U. L 386 z 29.12.2006, str. 89.

- (8) W programie haskim dotyczącym wzmocnienia wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości stwierdzono jednak, że należy w pełni wykorzystywać nowe technologie i że powinna istnieć wzajemność w dostępie do krajowych baz danych. W programie haskim zastrzeżono również, że nowe scentralizowane europejskie bazy danych powinny być tworzone wyłącznie na podstawie analiz, które wykazują wartość dodaną takich baz.
- (9) Podstawowe znaczenie dla skutecznej współpracy międzynarodowej ma możliwość dokonywania szybkiej i sprawnej wymiany dokładnych informacji. Celem jest wprowadzenie procedur służących propagowaniu szybkich, skutecznych i niedrogich sposobów wymiany danych. Ze względu na wspólne wykorzystywanie danych procedury te muszą dawać możliwość rozliczenia i zawierać odpowiednie gwarancje ścisłości i bezpieczeństwa danych podczas ich przekazywania i przechowywania oraz procedury rejestrowania wymiany danych i ograniczenia wykorzystania wymienianych informacji.
- (10) Wymogi te spełnia konwencja z Prüm z dnia 27 maja 2005 r. zawarta między Królestwem Belgii, Republiką Federalną Niemiec, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Królestwem Niderlandów i Republiką Austrii w sprawie intensywniejszej współpracy transgranicznej, szczególnie w walce z terroryzmem, przestępczością transgraniczną i nielegalną migracją. W celu zarówno spełnienia merytorycznych wymogów programu haskiego w odniesieniu do wszystkich państw członkowskich, jak i osiągnięcia jego celów pod względem terminów, należy głównym elementom konwencji z Prüm nadać zastosowanie do wszystkich państw członkowskich. Niniejsza decyzja Rady powinna zatem być oparta na głównych postanowieniach konwencji z Prüm.
- (11) Niniejsza decyzja powinna zatem zawierać przepisy służące poprawie wymiany informacji, polegające na tym, że państwa członkowskie udzielają sobie wzajemnie praw dostępu do zautomatyzowanych zbiorów analiz DNA, zautomatyzowanych systemów identyfikacji daktyloskopijnej oraz danych rejestracyjnych pojazdów. W przypadku danych zawartych w krajowych zbiorach analiz DNA oraz zautomatyzowanych systemach identyfikacji daktyloskopijnej system wykazujący zgodność danych powinien pozwolić państwu członkowskiemu przeszukującemu dane występować do państwa członkowskiego zarządzającego zbiorem o konkretne odnośne dane osobowe oraz, w razie konieczności, występować o bardziej szczegółowe informacje w trybie procedur wzajemnej pomocy.
- (12) Przyspieszyłyby to znacząco obowiązujące procedury poprzez umożliwienie państwom członkowskim dowiedzenia się, czy inne państwo członkowskie dysponuje potrzebnymi informacjami, i jeżeli tak, które to jest państwo członkowskie.
- (13) Transgraniczne porównywanie danych powinno stworzyć nowy wymiar w zwalczaniu przestępczości. Informacje uzyskane dzięki porównywaniu danych powinny stworzyć państwom członkowskim nowe możliwości docho-
- zeniowe i tym samym odgrywać kluczową rolę w pomocy organom ścigania państw członkowskich.
- (14) Przepisy powinny być oparte na połączeniu krajowych baz danych państw członkowskich w sieć i powinny tym samym stworzyć proste i skuteczne podejście do zwalczania przestępczości transgranicznej.
- (15) Pod pewnymi warunkami państwa członkowskie powinny być w stanie dostarczać danych osobowych i nieosobowych w celu usprawnienia wymiany informacji w związku z dużymi wydarzeniami o randze międzynarodowej.
- (16) W związku z tym, że współpracę międzynarodową, w szczególności w zwalczaniu przestępczości transgranicznej, należy nadal usprawniać, niniejsza decyzja, oprócz poprawy wymiany informacji, powinna pozwalać między innymi na bliższą współpracę organów policyjnych, na przykład w formie wspólnych interwencji w zakresie bezpieczeństwa (np.: wspólnych patroli) oraz transgranicznych interwencji w przypadku bezpośredniego zagrożenia życia lub niebezpieczeństwa uszkodzenia ciała.
- (17) Bliższa współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych musi iść w parze z poszanowaniem praw podstawowych, w szczególności prawa do prywatności i ochrony danych osobowych. Niniejsza decyzja powinna gwarantować to za pomocą wszechstronnych specjalnych rozwiązań dotyczących ochrony danych, które powinny być dostosowane do szczególnego charakteru wymiany danych przez nią regulowanych. Szczegółowe przepisy dotyczące ochrony danych zawarte w niniejszej decyzji powinny uwzględniać zwłaszcza szczególny charakter transgranicznego dostępu *on-line* do baz danych. Ponieważ w przypadku dostępu *on-line* państwa członkowskie zarządzające zbiorem nie mają możliwości prowadzenia uprzednich kontroli, niniejsza decyzja powinna zapewniać kontrolę wsteczną.
- (18) Państwa członkowskie, świadome znaczenia, jakie niniejsza decyzja ma dla ochrony praw osób fizycznych, oraz świadome, że dostarczanie danych osobowych innemu państwu członkowskiemu wymaga zachowania odpowiedniego standardu ochrony danych przez państwo członkowskie je otrzymujące, powinny dopilnować skutecznej realizacji wszystkich przepisów dotyczących ochrony danych zawartych w niniejszej decyzji.
- (19) W związku z tym, że cele niniejszej decyzji, w szczególności dotyczące poprawy wymiany informacji w Unii Europejskiej, nie mogą być w wystarczającym stopniu osiągnięte przez działające osobno państwa członkowskie z uwagi na transgraniczny charakter walki z przestępczością i kwestii bezpieczeństwa i ponieważ państwa członkowskie są zmuszone polegać na sobie nawzajem w tych kwestiach, a cele te mogą być osiągnięte w lepszy sposób na poziomie Unii Europejskiej, Rada może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu WE, do którego odsyła art. 2 Traktatu UE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 Traktatu WE, niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

- (20) Niniejsza decyzja nie narusza praw podstawowych i przestrzega zasady zawarte w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

ROZDZIAŁ I

CZĘŚĆ OGÓLNA

Artykuł 1

Cel i zakres zastosowania

Państwa członkowskie zamierzają w drodze niniejszej decyzji zintensyfikować współpracę transgraniczną w sprawach objętych tytułem VI Traktatu UE, w szczególności dotyczących wymiany informacji między organami odpowiedzialnymi za prewencję kryminalną i wykrywanie przestępstw. Do tego celu niniejsza decyzja zawiera przepisy w następujących dziedzinach:

- Przepisy dotyczące warunków i trybu automatycznego przekazywania profili DNA, danych daktyloskopijnych i niektórych krajowych danych rejestracyjnych pojazdów (rozdział 2);
- Przepisy dotyczące warunków dostarczania danych w związku z dużymi wydarzeniami rangi międzynarodowej (rozdział 3);
- Przepisy dotyczące warunków dostarczania informacji służących zapobieganiu przestępstwom terrorystycznym (rozdział 4);
- Przepisy dotyczące warunków i trybu intensyfikowania granicznej współpracy policji za pomocą różnych środków (rozdział 5).

ROZDZIAŁ 2

DOSTĘP ON-LINE I DALSZE ZAPYTANIA

CZĘŚĆ 1

Profile DNA

Artykuł 2

Utworzenie krajowych zbiorów analiz DNA

- Państwa członkowskie tworzą i prowadzą krajowe zbiory analiz DNA do celów wykrywania przestępstw. W ramach niniejszej decyzji, dane przechowywane w tych zbiorach przetwarzane są zgodnie z niniejszą decyzją i zgodnie z prawem krajowym mającym zastosowanie do przetwarzania.
- Do celów wykonania niniejszej decyzji państwa członkowskie zapewniają dostępność danych referencyjnych pochodzących z krajowego zbioru analiz DNA, o którym mowa w ust. 1 zdanie pierwsze. Dane referencyjne obejmują wyłącznie profile

DNA ustalone na podstawie niekodującej części DNA oraz oznaczenie referencyjne. Dane referencyjne nie mogą zawierać żadnych danych, które umożliwią bezpośrednią identyfikację osoby, której dane dotyczą. Dane referencyjne, których nie są przyporządkowane do żadnej konkretnej osoby („niezidentyfikowane profile DNA”), muszą być rozpoznawalne jako takie.

- Każde państwo członkowskie informuje Sekretariat Generalny Rady o krajowych zbiorach analiz DNA, do których to zbiorów stosuje się art. 2–6, oraz warunkach zautomatyzowanego ich przeszukiwania, o którym mowa w art. 3 ust. 1 zgodnie z art. 33.

Artykuł 3

Zautomatyzowane przeszukiwanie profili DNA

- Do celów wykrywania przestępstw państwa członkowskie umożliwiają krajowym punktom kontaktowym pozostałych państw członkowskich, o których mowa w art. 6, dostęp do danych referencyjnych ze swoich zbiorów analiz DNA oraz przyznają prawo do zautomatyzowanego przeszukiwania tych danych przez porównywanie profili DNA. Przeszukiwanie może być prowadzone wyłącznie w pojedynczych przypadkach i zgodnie z prawem krajowym zapytującego państwa członkowskiego.
- Jeżeli podczas zautomatyzowanego przeszukiwania danych okaże się, że dostarczony profil DNA zgadza się z profilami DNA zarejestrowanymi przez państwo członkowskie, którego zbiory są przeszukiwane, krajowy punkt kontaktowy tego państwa członkowskiego otrzymuje automatyczne powiadomienie o danych referencyjnych, z którymi stwierdzono zgodność. Jeżeli nie stwierdzono zgodności, przekazane zostaje automatyczne stosowne powiadomienie.

Artykuł 4

Zautomatyzowane porównywanie profili DNA

- Do celów wykrywania przestępstw państwa członkowskie porównują za obopólną zgodą i za pośrednictwem swoich krajowych punktów kontaktowych swoje niezidentyfikowane profile DNA ze wszystkimi profilami DNA z referencyjnych danych pozostałych krajowych zbiorów analiz DNA. Profile są dostarczane i porównywane w sposób zautomatyzowany. Niezidentyfikowane profile DNA są dostarczane do analizy porównawczej jedynie wtedy, gdy możliwość taką przewiduje prawo krajowe zapytującego państwa członkowskiego.
- Jeżeli w wyniku analizy porównawczej, o której mowa w ust. 1, państwo członkowskie stwierdzi, że dostarczone profile DNA zgadzają się z jakimkolwiek profilem w jego zbiorze analiz DNA, przekazuje ono niezwłocznie krajowemu punktowi kontaktowemu drugiego państwa członkowskiego dane referencyjne, z którymi stwierdzono zgodność.

*Artykuł 5***Dostarczanie bardziej szczegółowych danych osobowych i innych informacji**

Jeżeli podczas procedur, o których mowa w art. 3 i 4, zostanie stwierdzona zgodność profili DNA, dostarczanie bardziej szczegółowych danych osobowych i innych informacji, które są dostępne w odniesieniu do danych referencyjnych, podlega prawu krajowemu, w tym przepisom o pomocy prawnej, zapytanego państwa członkowskiego.

*Artykuł 6***Krajowy punkt kontaktowy i środki wykonawcze**

1. Do celów dostarczania danych, o którym mowa w art. 3 i 4, każde państwo członkowskie wyznacza krajowy punkt kontaktowy. Uprawnienia krajowych punktów krajowych określa właściwe prawo krajowe.
2. Szczegóły dotyczące technicznej realizacji procedur, o których mowa w art. 3 i 4, są określone w środkach wykonawczych, o których mowa w art. 34.

*Artykuł 7***Pobieranie materiału komórkowego i dostarczanie profili DNA**

W przypadku gdy w toczącym się dochodzeniu lub postępowaniu karnym brak jest jakiegokolwiek dostępnego profilu DNA dla danej osoby, która przebywa na terenie zapytanego państwa członkowskiego, zapytane państwo członkowskie udziela pomocy prawnej poprzez pobranie i przeanalizowanie materiału komórkowego tej osoby oraz przekazanie otrzymanego profilu DNA, jeżeli:

- a) zapytujące państwo członkowskie określi, w jakim celu jest on jej potrzebny;
- b) zapytujące państwo członkowskie przedstawi wymagane zgodnie z prawem tego państwa członkowskiego polecenie wszczęcia dochodzenia lub oświadczenie właściwego organu, wyjaśniające, że wymagania dotyczące pobrania i przeanalizowania materiału komórkowego zostałyby spełnione, gdyby dana osoba znajdowała się na terytorium zapytującego państwa członkowskiego; oraz
- c) zgodnie z prawem zapytanego państwa członkowskiego spełnione są wymagania dotyczące pobrania i przeanalizowania materiału komórkowego oraz warunki przekazania otrzymanego profilu DNA.

CZĘŚĆ 2**Dane daktyloskopijne***Artykuł 8***Dane daktyloskopijne**

Do celów wykonania niniejszej decyzji państwa członkowskie zapewniają dostępność danych referencyjnych ze zbiorów przecho-

wywanych w krajowych zautomatyzowanych systemach identyfikacji daktyloskopijnej utworzonych w celach prewencji kryminalnej i wykrywania przestępstw. Dane referencyjne obejmują jedynie dane daktyloskopijne i oznaczenie referencyjne. Dane referencyjne nie mogą zawierać żadnych danych, które umożliwią bezpośrednią identyfikację osoby, której dane dotyczą. Dane referencyjne, których nie są przyporządkowane do żadnej konkretnej osoby („niezidentyfikowane profile DNA”), muszą być rozpoznawalne jako takie.

*Artykuł 9***Zautomatyzowane przeszukiwanie danych daktyloskopijnych**

1. Do celów prewencji kryminalnej i wykrywania przestępstw państwa członkowskie umożliwiają krajowym punktom kontaktowym pozostałych państw członkowskich, o których mowa w art. 11, dostęp do danych referencyjnych ze zautomatyzowanych systemów identyfikacji daktyloskopijnej, które zostały utworzone przez nie w tym celu, oraz przyznają prawo do zautomatyzowanego przeszukiwania tych danych przez porównywanie danych daktyloskopijnych. Przeszukiwanie może być prowadzone wyłącznie w pojedynczych przypadkach i zgodnie z prawem krajowym zapytującego państwa członkowskiego.

2. Potwierdzenia zgodności danych daktyloskopijnych z danymi referencyjnymi ze zbioru, którym administruje dane państwo członkowskie, dokonuje krajowy punkt kontaktowy zapytującego państwa członkowskiego na podstawie przekazanych w sposób zautomatyzowany danych referencyjnych koniecznych do stwierdzenia jednoznacznej zgodności danych.

*Artykuł 10***Dostarczanie bardziej szczegółowych danych osobowych i innych informacji**

Jeżeli podczas procedury, o której mowa w art. 9, zostanie stwierdzona zgodność danych daktyloskopijnych, dostarczanie bardziej szczegółowych danych osobowych i innych informacji, które są dostępne w odniesieniu do danych referencyjnych, podlega prawu krajowemu, w tym przepisom o pomocy prawnej, zapytanego państwa członkowskiego.

*Artykuł 11***Krajowy punkt kontaktowy i środki wykonawcze**

1. Do celów dostarczania danych, o którym mowa w art. 9, każde państwo członkowskie wyznacza krajowy punkt kontaktowy. Uprawnienia krajowych punktów kontaktowych określa właściwe prawo krajowe.
2. Szczegóły dotyczące technicznej realizacji procedury, o której mowa w art. 9, są określone w środkach wykonawczych, o których mowa w art. 34.

CZĘŚĆ 3

Dane rejestracyjne pojazdów

Artykuł 12

Zautomatyzowane przeszukiwanie danych rejestracyjnych pojazdów

1. Do celów prewencji kryminalnej i wykrywania przestępstw oraz do zajmowania się innymi czynami zabronionymi, które podlegają jurysdykcji sądów lub prokuratury państwa członkowskiego przeszukującego dane, a także w celu ochrony porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego, państwa członkowskie umożliwiają krajowym punktom kontaktowych pozostałych państw członkowskich, o których mowa w ust. 2, dostęp do następujących krajowych danych rejestracyjnych pojazdów, oraz przyznają prawo do zautomatyzowanego przeszukiwania tych danych w pojedynczych przypadkach:

- a) dane właścicieli lub użytkowników, i
- b) dane pojazdu.

Dane można przeszukiwać jedynie według pełnego numeru podwozia lub pełnego numeru rejestracyjnego. Przeszukiwanie może być prowadzone wyłącznie zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego przeszukującego te dane.

2. Do celów dostarczania danych, o którym mowa w ust. 1, każde państwo członkowskie wyznacza krajowy punkt kontaktowy, będący adresatem zapytań. Uprawnienia krajowych punktów kontaktowych określa właściwe prawo krajowe. Szczegóły dotyczące technicznej realizacji procedury, o której mowa w art. 9, są określone w środkach wykonawczych, o których mowa w art. 34.

ROZDZIAŁ 3

DUŻE WYDARZENIA

Artykuł 13

Dostarczanie danych nieosobowych

Do celów prewencji kryminalnej oraz ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego podczas dużych wydarzeń o wymiarze transgranicznym, w szczególności imprez sportowych lub posiedzeń Rady Europejskiej, państwa członkowskie dostarczają sobie wzajemnie, zarówno na wniosek jak i z własnej inicjatywy, zgodnie z prawem krajowym dostarczającego państwa członkowskiego, dane nieosobowe konieczne do wymienionych celów.

Artykuł 14

Dostarczanie danych osobowych

1. Do celów prewencji kryminalnej oraz ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego podczas dużych wydarzeń o

wymiarze transgranicznym, w szczególności imprez sportowych lub posiedzeń Rady Europejskiej, państwa członkowskie dostarczają sobie wzajemnie, zarówno na wniosek jak i z własnej inicjatywy, dane osobowe, jeżeli prawomocne wyroki lub inne okoliczności dają podstawy do przypuszczeń, że osoby, których dane dotyczą, dopuszczają się przestępstw podczas wydarzenia lub że zagrażają porządkowi i bezpieczeństwu publicznemu, o ile dostarczanie takich danych jest dozwolone zgodnie z prawem krajowym dostarczającego państwa członkowskiego.

2. Dane osobowe można przetwarzać jedynie w celach określonych w ust. 1 i w ramach określonego wydarzenia, w związku z którym zostały one dostarczane. Dostarczone dane muszą zostać niezwłocznie usunięte po osiągnięciu celów, o których mowa w ust. 1, lub gdy celów tych nie można już osiągnąć. Dostarczone dane muszą zostać w każdym przypadku usunięte po upływie nie więcej niż jednego roku.

Artykuł 15

Krajowy punkt kontaktowy

Do celów dostarczania danych, o którym mowa w art. 13 i 14, każde państwo członkowskie wyznacza krajowy punkt kontaktowy. Uprawnienia krajowych punktów kontaktowych określa właściwe prawo krajowe.

ROZDZIAŁ 4

ŚRODKI SŁUŻĄCE ZAPOBIEGANIU PRZESTĘPSTWOM TERRORYSTYCZNYM

Artykuł 16

Dostarczanie informacji służących zapobieganiu przestępstwom terrorystycznym

1. Do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym państwa członkowskie mogą dostarczać, zgodnie z prawem krajowym, w pojedynczych przypadkach, nawet bez otrzymania stosownego wniosku, krajowym punktom kontaktowym pozostałych państw członkowskich, o których mowa w ust. 3, dane osobowe i informacje, o których mowa w ust. 2, o ile jest to konieczne z uwagi na szczególne okoliczności dające podstawy do przypuszczania, że osoby, których dane dotyczą, dopuszczają się przestępstw, o których mowa w art. 1–3 decyzji ramowej Rady UE 2002/475/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu ⁽¹⁾.

2. Do danych, które podlegają dostarczeniu, należą: nazwiska, imiona, data i miejsce urodzenia oraz opis okoliczności dających podstawy do przypuszczenia, o którym mowa w ust. 1.

(¹) Dz.U. L 164 z 22.6.2006, str. 3.

3. Każde państwo członkowskie wyznacza krajowy punkt kontaktowy, który odpowiada za wymianę danych z krajowymi punktami kontaktowymi innych państw członkowskich. Uprawnienia krajowych punktów kontaktowych określa właściwe prawo krajowe.

4. Dostarczające państwo członkowskie może zgodnie z prawem krajowym nałożyć warunki dotyczące sposobu wykorzystania takich danych i informacji przez otrzymujące państwo członkowskie. Warunki takie wiążą otrzymujące państwo członkowskie.

ROZDZIAŁ 5

INNE FORMY WSPÓŁPRACY

Artykuł 17

Wspólne interwencje

1. W celu zintensyfikowania współpracy policyjnej, właściwe organy wyznaczone przez państwa członkowskie mogą wprowadzić wspólne patrole i inne rodzaje wspólnych interwencji służące ochronie porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz prewencji kryminalnej, w których wyznaczeni funkcjonariusze lub inni pracownicy z pozostałych państw członkowskich („funkcjonariuszami”) współuczestniczą w interwencjach przeprowadzanych na terytorium danego państwa członkowskiego.

2. Każde państwo członkowskie, jako przyjmujące państwo członkowskie, zgodnie z własnym prawem krajowym i za zgodą wysyłającego państwa członkowskiego, może przyznać funkcjonariuszom wysyłającego państwa członkowskiego, uczestniczącym we wspólnych interwencjach, uprawnienia wykonawcze lub, o ile jest to dozwolone prawem przyjmującego państwa członkowskiego, pozwolić funkcjonariuszom wysyłającego państwa członkowskiego wykonywać ich uprawnienia wykonawcze zgodnie z prawem wysyłającego państwa członkowskiego. Takie uprawnienia wykonawcze mogą być wykonywane wyłącznie pod kierownictwem i zasadniczo w obecności funkcjonariuszy przyjmującego państwa członkowskiego. Funkcjonariusze wysyłającego państwa członkowskiego podlegają prawu przyjmującego państwa członkowskiego. Odpowiedzialność za ich działania ponosi przyjmujące państwo członkowskie.

3. Funkcjonariusze wysyłającego państwa członkowskiego uczestniczący we wspólnych interwencjach wykonują polecenia właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego.

4. Państwa członkowskie składają oświadczenia, o których mowa w art. 33, w których określają praktyczne aspekty współpracy.

Artykuł 18

Udzielanie wsparcia w związku ze zgromadzeniami masowymi i poważnymi wypadkami

Właściwe organy państw członkowskich udzielają sobie wzajemnego wsparcia, zgodnie z prawem krajowym, w związku ze zgromadzeniami masowymi i podobnymi dużymi wydarzeniami oraz w związku z poważnymi wypadkami w ramach prewencji

kryminalnej oraz ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego poprzez:

- a) możliwie wczesne wzajemne informowanie się o tego typu sytuacjach mających skutki transgraniczne oraz wymianę wszelkich istotnych informacji;
- b) podejmowanie i koordynowanie niezbędnych działań policyjnych na swoim terenie w sytuacjach mających skutki transgraniczne;
- c) w miarę możliwości, oddelegowanie funkcjonariuszy, ekspertów i doradców oraz dostarczanie sprzętu na wniosek państwa członkowskiego, na którego terytorium dana sytuacja występuje.

Artykuł 19

Stosowanie broni, amunicji i sprzętu

1. Funkcjonariusze wysyłającego państwa członkowskiego, którzy uczestniczą we wspólnej interwencji na terytorium innego państwa członkowskiego, mogą na miejscu używać własnych mundurów krajowych. Mogą posiadać taką broń, amunicję i taki sprzęt, których posiadanie jest im dozwolone zgodnie z prawem krajowym wysyłającego państwa członkowskiego. Przyjmujące państwo członkowskie może zabronić funkcjonariuszom wysyłającego państwa członkowskiego posiadania określonej broni, amunicji lub określonego sprzętu.

2. Państwa członkowskie składają oświadczenia, o których mowa w art. 33, w których podają wykaz broni, amunicji i sprzętu, które można stosować jedynie w uzasadnionej obronie własnej lub w obronie innych osób. Dowodzący interwencją funkcjonariusz przyjmującego państwa członkowskiego może w indywidualnych przypadkach i zgodnie z prawem krajowym wyrazić zgodę na zastosowanie broni, amunicji i sprzętu z przekroczeniem celów określonych w zdaniu pierwszym. Stosowanie broni, amunicji i sprzętu podlega prawu przyjmującego państwa członkowskiego. Właściwe organy informują się wzajemnie o dozwolonej broni, amunicji i dozwolonym sprzęcie oraz o warunkach ich stosowania.

3. Jeżeli podczas interwencji przeprowadzanych na podstawie niniejszej decyzji na terytorium jednego państwa członkowskiego funkcjonariusze innego państwa członkowskiego używają pojazdów, są oni zobowiązani przestrzegać tych samych przepisów o ruchu drogowym, w tym o pierwszeństwie przejazdu i wszelkich specjalnych przywilejach, jakim podlegają funkcjonariusze przyjmującego państwa członkowskiego.

4. Państwa członkowskie składają oświadczenia, o których mowa w art. 33, określające praktyczne aspekty stosowania broni, amunicji i sprzętu.

Artykuł 20

Ochrona i udzielanie pomocy

Państwa członkowskie są zobowiązane do zapewnienia funkcjonariuszom innego państwa członkowskiego przekraczającym granicę taką samą ochronę i pomoc podczas ich służby jak własnym funkcjonariuszom.

Artykuł 21

Ogólne zasady dotyczące odpowiedzialności cywilnej

1. W przypadku gdy funkcjonariusze państwa członkowskiego prowadzą interwencję w innym państwie członkowskim, za szkody spowodowane przez nich podczas interwencji odpowiada ich własne państwo członkowskie, zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego, na którego terytorium prowadzi interwencję.

2. Państwo członkowskie, na którego terytorium powstała szkoda, o której mowa w ust. 1, naprawia taką szkodę na warunkach mających zastosowanie do szkody spowodowanej przez jego funkcjonariuszy.

3. Państwo członkowskie, którego funkcjonariusze spowodowali szkodę wobec jakiegokolwiek osoby na terytorium innego państwa członkowskiego, zwraca temu innemu państwu członkowskiemu w pełni wszelkie kwoty, które wypłaciło ono ofiarom lub uprawnionym w ich imieniu osobom.

4. Bez uszczerbku dla wykonania swoich praw wobec osób trzecich i z wyłączeniem ust. 3, każde państwo członkowskie powstrzymuje się w przypadku określonym w ust. 1 od żądania oszkodowania za szkody poniesione ze strony innego państwa członkowskiego.

Artykuł 22

Odpowiedzialność karna

Funkcjonariusze, którzy na mocy niniejszej decyzji interweniują na terytorium innego państwa członkowskiego, są traktowani w ten sam sposób co funkcjonariusze przyjmującego państwa członkowskiego w odniesieniu do czynów karalnych popełnionych przez nich lub przeciwko nim, chyba że inaczej określono w innej umowie obowiązującej dane państwa członkowskie.

Artykuł 23

Stosunek pracy

Funkcjonariusze, którzy na mocy niniejszej decyzji interweniują na terytorium innego państwa członkowskiego, podlegają przepisom prawa pracy mającym zastosowanie w ich państwie członkowskim, w szczególności w odniesieniu do przepisów dyscyplinarnych.

ROZDZIAŁ 6

PRZEPISY OGÓLNE O OCHRONIE DANYCH

Artykuł 24

Definicje i zakres zastosowania

1. Do celów niniejszego rozdziału:

a) „przetwarzanie danych osobowych” oznacza każdą operację lub każdy ciąg operacji dokonywanych na danych osobowych w trybie zautomatyzowanym lub niezautomatyzowanym,

takich jak: gromadzenie, zapisywanie, porządkowanie, przechowywanie, aktualizowanie lub modyfikowanie, filtrowanie, wyszukiwanie, przeglądanie, wykorzystywanie, dostarczanie drogą przekazywania, rozpowszechniania lub udostępniania w inny sposób, kompilowanie, łączenie, blokowanie, usuwanie lub niszczenie danych. Przetwarzaniem w rozumieniu niniejszej decyzji jest także informowanie o tym, czy system dane zidentyfikował;

b) „zautomatyzowane przeszukiwanie” oznacza bezpośredni dostęp do zautomatyzowanego zasobu należącego do innego podmiotu w przypadku gdy wyniki wyszukiwania uzyskiwane są w sposób w pełni zautomatyzowany;

c) „nadawanie oznaczenia referencyjnego” oznacza znakowanie zarejestrowanych danych osobowych, którego celem nie jest ograniczenie ich przetwarzania w przyszłości;

d) „blokowanie” oznacza znakowanie zarejestrowanych danych osobowych, którego celem jest ograniczenie ich przetwarzania w przyszłości.

2. O ile poprzednie rozdziały nie stanowią inaczej, do danych, które są dostarczane lub zostały dostarczone zgodnie z niniejszą decyzją stosuje się następujące przepisy.

Artykuł 25

Poziom ochrony danych

1. W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych, które są dostarczane lub zostały dostarczone zgodnie z niniejszą decyzją, każde państwo członkowskie gwarantuje w swoim prawie krajowym poziom ochrony danych co najmniej równy poziomowi wynikającemu z konwencji Rady Europy z dnia 28 stycznia 1981 r. o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych i z protokołu dodatkowego do tej konwencji z dnia 8 listopada 2001 r., oraz uwzględnia przy tym zalecenie nr R (87) 15 Komitetu Ministrów Rady Europy z dnia 17 września 1987 r. skierowane do państw członkowskich w sprawie wykorzystania danych osobowych przez policję, także w przypadku gdy dane te nie są przetwarzane w sposób zautomatyzowany.

2. Dostarczanie danych osobowych przewidziane w niniejszej decyzji nie może się rozpocząć, dopóki przepisy niniejszego rozdziału nie zostaną wdrożone do prawa krajowego obowiązującego na terytoriach państw członkowskich uczestniczących w dostarczaniu tych danych. O tym, czy warunki te zostały spełnione, decyduje jednomyślnie Rada.

3. Ust. 2 nie stosuje się do tych państw członkowskich, w których dostarczanie danych osobowych zgodnie z niniejszą decyzją już się rozpoczęło zgodnie z Konwencją z dnia 27 maja 2005 r. zawartą między Królestwem Belgii, Republiką Federalną Niemiec, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Królestwem Niderlandów i Republiką Austrii w sprawie intensywniejszej współpracy transgranicznej, szczególnie w walce z terroryzmem, przestępczością transgraniczną i nielegalną migracją („konwencja z Prüm”).

Artykuł 26

Cel

1. Przetwarzanie danych osobowych przez otrzymujące państwo członkowskie jest dopuszczalne wyłącznie w celach, do których dane zostały dostarczone zgodnie z niniejszą decyzją. Przetwarzanie w innych celach jest dopuszczalne wyłącznie za uprzednią zgodą państwa członkowskiego, które administruje zbiorem danych, i podlega wyłącznemu prawu krajowemu otrzymującego państwa członkowskiego. Zgody takiej można udzielić po warunkiem, że przetwarzanie danych w tych innych celach jest dopuszczalne zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego, które administruje zbiorem danych.

2. Przetwarzanie przez otrzymujące państwo członkowskie danych dostarczonych zgodnie z art. 3, 4 i 9 jest dopuszczalne wyłącznie w celu:

- a) stwierdzenia zgodności porównywanych profili DNA lub danych daktyloskopijnych;
- b) w przypadku zgodności tych danych — przygotowania i złożenia wniosku policyjnego lub sądowego o pomoc prawną zgodnie z prawem krajowym;
- c) sporządzenia protokołu w rozumieniu art. 30.

Państwo członkowskie, które administruje zbiorem danych, może przetwarzać dane dostarczone zgodnie z art. 3, 4 i 9 wyłącznie w przypadku, gdy jest to niezbędne do ich porównania, uzyskania wyników ich zautomatyzowanego przeszukiwania lub sporządzenia protokołu, o którym mowa w art. 30. Po porównaniu danych lub po uzyskaniu wyników ich zautomatyzowanego przeszukiwania dostarczone dane usuwa się niezwłocznie, chyba że konieczne jest dalsze ich przetworzenie do celów określonych w pkt 2 i 3 akapitu pierwszego.

3. Państwo członkowskie, które administruje zbiorem danych, może wykorzystywać dane dostarczone zgodnie z art. 12 wyłącznie w przypadku, gdy jest to niezbędne do uzyskania wyników ich zautomatyzowanego przeszukiwania lub sporządzenia protokołu, o którym mowa w art. 30. Po uzyskaniu wyników zautomatyzowanego przeszukiwania dostarczone dane usuwa się niezwłocznie, chyba że konieczne jest dalsze ich przetworzenie w celu sporządzenia protokołu zgodnie z art. 30. Otrzymujące państwo członkowskie może wykorzystać dane otrzymane w odpowiedzi wyłącznie w ramach procedury, do celów której przeszukano dane.

Artykuł 27

Właściwe organy

Dostarczone dane osobowe mogą być wykorzystywane jedynie przez organy, podmioty i sądy, które są właściwe do zadań służących realizacji celów wskazanych w art. 26. W szczególności, dane mogą być przekazywane innym podmiotom jedynie za uprzednią zgodą dostarczającego państwa członkowskiego i zgodnie z prawem otrzymującego państwa członkowskiego.

Artykuł 28

Ścisłość, aktualność i okres przechowywania danych

1. Państwa członkowskie zapewniają ścisłość i aktualność danych osobowych. Jeżeli okaże się, w tym dzięki informacji

otrzymanej od osoby, której dane dotyczą, lub w inny sposób, że dostarczono danych nieścisłych lub danych, których nie należało dostarczyć, należy o tym niezwłocznie powiadomić otrzymujące państwo członkowskie lub państwa członkowskie. Takie państwo członkowskie lub państwa członkowskie są zobowiązane skorygować lub usunąć dane. Oprócz tego dostarczone dane osobowe są korygowane, jeżeli okaże się, że są one nieścisłe. Jeżeli podmiot otrzymujący dane ma podstawy do przypuszczenia, że otrzymane dane są nieścisłe lub powinny zostać usunięte, niezwłocznie informuje podmiot dostarczający.

2. Dane, których ścisłość kwestionuje osoba, której dane dotyczą, i których ścisłość lub nieścisłość nie może zostać stwierdzona, zostają zgodnie z prawem krajowym państw członkowskich opatrzone znacznikiem na wniosek osoby, której dane dotyczą. Wprowadzony znacznik może zostać usunięty zgodnie z prawem krajowym państw członkowskich jedynie za zgodą osoby, której dane dotyczą, lub na podstawie decyzji właściwego sądu lub niezależnego organu ochrony danych.

3. Dostarczone dane osobowe, których nie należało dostarczać ani przyjmować, usuwa się. Dane dostarczone i przyjęte zgodnie z prawem usuwa się:

- a) jeżeli nie są lub przestały być niezbędne do celu, w którym zostały dostarczone; jeżeli dostarczono danych osobowych, o które nie wnioskowano, podmiot otrzymujący sprawdza niezwłocznie, czy są one konieczne do celów, w których zostały dostarczone;
- b) po upływie maksymalnego terminu przechowywania danych określonego w prawie krajowym dostarczającego państwa członkowskiego w przypadku, gdy w chwili dostarczania danych podmiot dostarczający poinformował podmiot otrzymujący o takich maksymalnych terminach.

W przypadku gdy są podstawy do przypuszczenia, że usunięcie danych spowodowałoby uszczerbek dla interesów osoby, której dane dotyczą, dane nie są usuwane, ale blokowane zgodnie z prawem krajowym. Danych zablokowanych można dostarczać lub używać jedynie do celu, z uwagi na który zaniechano ich usunięcia.

Artykuł 29

Środki techniczne i organizacyjne zapewniające ochronę i bezpieczeństwo danych

1. Podmioty dostarczające i otrzymujące dane podejmują kroki mające na celu zapewnienie skutecznej ochrony danych osobowych przed nieumyślnym lub niedozwolonym usunięciem, nieumyślną utratą, niedozwolonym dostępem, niedozwolonym lub nieumyślnym modyfikowaniem oraz niedozwolonym ujawnianiem.

2. Szczegóły rozwiązania technicznego zastosowanego w zautomatyzowanej procedurze przeszukiwania danych są określone w ramach środków wykonawczych, o których mowa w art. 34 i gwarantują, że:

- a) zastosowano najnowsze środki techniczne, aby zapewnić ochronę i bezpieczeństwo danych, w szczególności ich poufność i integralność;

- b) podczas korzystania z ogólnie dostępnych sieci stosowane są procedury szyfrowania i autoryzacji uznane przez właściwe organy; oraz
- c) można sprawdzać dopuszczalność poszczególnych przypadków przeszukiwania danych zgodnie z art. 30 ust. 2, 4 i 5.

Artykuł 30

Rejestrowanie czynności i sporządzanie protokołów; przepisy szczególne dotyczące zautomatyzowanego i niezautomatyzowanego dostarczania danych

1. Każde państwo członkowskie dopilnowuje, aby każdy przypadek niezautomatyzowanego dostarczenia i każdy przypadek niezautomatyzowanego otrzymania danych osobowych przez podmiot, który administruje zbiorem danych i przez podmiot otrzymujący został zarejestrowany w celu kontroli dopuszczalności dostarczenia danych. Rejestracji podlegają następujące informacje:

- a) powód dostarczenia danych;
- b) dostarczone dane;
- c) data dostarczenia danych; oraz
- d) nazwa lub oznaczenie referencyjne podmiotu otrzymującego oraz podmiotu, który administruje zbiorem danych.

2. Do zautomatyzowanego przeszukiwania danych zgodnie z art. 3, 9 i 12 oraz do ich zautomatyzowanego porównywania zgodnie z art. 4 stosuje się następujące przepisy:

- a) Zautomatyzowanego przeszukiwania lub porównywania danych mogą dokonywać jedynie specjalnie upoważnieni funkcjonariusze krajowych punktów kontaktowych. Wykaz funkcjonariuszy upoważnionych do dokonywania zautomatyzowanego przeszukiwania lub porównywania danych jest na żądanie udostępniany organom nadzorczym, o których mowa w ust. 5, i pozostałym państwom członkowskim.
- b) Każde państwo członkowskie zapewnia, aby z każdego dostarczenia i z każdego otrzymania danych osobowych podmiot, który administruje zbiorem danych i podmiot otrzymujący sporządziły protokół, zawierający wskazanie, czy system zidentyfikował dane. Protokół zawiera następujące informacje:
  - (i) dostarczone dane;
  - (ii) datę i dokładną godzinę ich dostarczenia; oraz
  - (iii) nazwę lub oznaczenie referencyjne podmiotu otrzymującego oraz podmiotu, który administruje zbiorem danych.

Ponadto podmiot otrzymujący podaje w protokole powód, dla którego dane zostały przeszukane lub dostarczone, oraz oznaczenia identyfikujące funkcjonariusza, który dane przeszukiwał, i funkcjonariusza, który zlecił ich przeszukiwanie lub dostarczenie.

3. Podmiot sporządzający protokół przekazuje zawarte w nim informacje na wniosek właściwym organom ochrony danych właściwego państwa członkowskiego; czyni to niezwłocznie, a najpóźniej w terminie czterech tygodni od otrzymania wniosku. Dane zawarte w protokole mogą być wykorzystywane wyłącznie w następujących celach:

- a) kontrola ochrony danych;
- b) zapewnienie bezpieczeństwa danych.

4. Dane zawarte w protokole są chronione odpowiednimi środkami przed niewłaściwym wykorzystaniem i innymi formami nadużyć oraz przechowywane przez dwa lata. Po upływie okresu przechowywania dane te usuwa się niezwłocznie.

5. Za kontrolę prawną nad dostarczaniem lub otrzymywaniem danych osobowych odpowiadają niezależne organy ochrony danych właściwych państw członkowskich. Zgodnie z prawem krajowym każdy może wystąpić do tych organów z wnioskiem o skontrolowanie, czy dotyczące go dane przetwarzane są zgodnie z prawem. Niezależnie od takich wniosków, organy te oraz organy odpowiedzialne za sporządzanie protokołów przeprowadzają wyrwykowe kontrole służące sprawdzeniu zgodności z prawem dostarczania danych, w oparciu o zbiory danych, których to dotyczyły.

Wyniki takich kontroli przechowywane są przez 18 miesięcy na wypadek inspekcji przeprowadzanej przez niezależne organy ochrony danych. Po upływie tego okresu usuwa się je niezwłocznie. Każdy podmiot właściwy w sprawach ochrony danych może zostać wezwany przez niezależny organ ochrony danych innego państwa członkowskiego do wykonywania swoich uprawnień zgodnie z prawem krajowym. Niezależne organy państw członkowskich właściwe do kontrolowania ochrony danych dbają o obopólną współpracę, której wymaga ich funkcja kontrolna, szczególnie poprzez wymianę właściwych informacji.

Artykuł 31

Prawo osoby, której dane dotyczą do informacji i do odszkodowania

1. Na wniosek osoby, której dane dotyczą, na mocy prawa krajowego, osoba ta otrzymuje zgodnie z prawem krajowym, za okazaniem dowodu tożsamości, w granicach uzasadnionych kosztów, w przystępnej formie i bez niedopuszczalnej zwłoki, informacje o danych przetwarzanych w związku z jej osobą, o pochodzeniu danych, ich odbiorcy lub grupach ich odbiorców, zamierzonym celu przetwarzania tych danych i podstawie prawnej ich przetwarzania. Ponadto osoba, której dane dotyczą ma prawo do tego, by dane nieściśle zostały skorygowane, a dane przetwarzane niezgodnie z prawem — usunięte. Państwa członkowskie zapewniają także, aby osoba, której dane dotyczą mogła, w przypadku naruszenia jej praw dotyczących ochrony danych, wnieść skutecznie skargę do niezależnego sądu lub trybunału w rozumieniu art. 6 ust. 1 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka lub do niezależnego organu nadzorczego w rozumieniu art. 28 dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾ oraz aby otrzymała możliwość dochodzenia swojego roszczenia o wynagrodzenie szkody lub zadośćuczynienia w innej formie. Szczegółowe zasady określające tryb dochodzenia tych praw i powody ograniczenia prawa dostępu określają właściwe przepisy prawa krajowego państwa członkowskiego, w którym osoba, której dane dotyczą dochodzi swoich praw.

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31.

2. Jeżeli podmiot jednego państwa członkowskiego dostarczył dane osobowe na mocy niniejszej decyzji, podmiot otrzymujący innego państwa członkowskiego nie może wykorzystać nieścisłości dostarczonych danych jako podstawy do uchylecia się od odpowiedzialności wobec poszkodowanego wynikającej z prawa krajowego. Jeżeli orzeczono wypłatę odszkodowania przez podmiot otrzymujący w związku z wykorzystaniem przez niego przekazanych nieścisłych danych, podmiot dostarczający dane zwraca podmiotowi otrzymującemu całą kwotę wypłaconego odszkodowania.

Artykuł 32

Informacje udzielane na wniosek państw członkowskich

Otrzymujące państwo członkowskie informuje dostarczające państwo członkowskie o przetwarzaniu dostarczonych danych i o uzyskanych wynikach.

ROZDZIAŁ 7

PRZEPISY WYKONAWCZE I KOŃCOWE

Artykuł 33

Oświadczenia

1. Do celów wykonania niniejszej decyzji każde państwo członkowskie składa do Sekretariatu Generalnego Rady oświadczenia wraz z przesyłanym tekstem przepisów transponujących do prawa krajowego obowiązki nałożone na nie na mocy niniejszej decyzji, o których mowa w art. 37 ust. 2.

2. Oświadczenia złożone zgodnie z ust. 1 mogą być w każdej chwili zmienione za pomocą oświadczenia złożonego do Sekretariatu Generalnego Rady. Sekretariat Generalny Rady przesyła wszelkie otrzymane oświadczenia państwom członkowskim i Komisji.

Artykuł 34

Środki wykonawcze

Rada przyjmuje środki niezbędne do wykonania niniejszej decyzji na poziomie Unii zgodnie z procedurą określoną w art. 34 ust. 2 lit. c) zdanie drugie Traktatu UE.

Artykuł 35

Koszty

Każde państwo członkowskie ponosi koszty operacyjne poniesione przez jego organy w związku z wykonaniem niniejszej decyzji. W szczególnych przypadkach zainteresowane państwa członkowskie mogą uzgodnić odmienne ustalenia.

Artykuł 36

Związek z innymi instrumentami

1. Państwa członkowskie mogą nadal stosować dwustronne lub wielostronne umowy lub porozumienia, które dotyczą zakresu zastosowania niniejszej decyzji i obowiązują w dniu jej przyjęcia, o ile takie umowy lub porozumienia przewidują rozszerzenie lub zwiększenie celów niniejszej decyzji. W odniesieniu do państw członkowskich, których to dotyczy, właściwe przepisy niniejszej decyzji stosuje się zamiast przepisów dotyczących zakresu zastosowania niniejszej decyzji zawartych w konwencji z Prüm. Jakikolwiek artykuł lub jakakolwiek część artykułu konwencji z Prüm, w odniesieniu do którego nie stosuje się żadnego przepisu niniejszej decyzji zamiast konwencji z Prüm, są nadal stosowane przez umawiające się strony konwencji z Prüm.

2. Po wejściu w życie niniejszej decyzji państwa członkowskie mogą zawierać lub wprowadzać w życie dwustronne lub wielostronne umowy lub porozumienia, które dotyczą zakresu zastosowania niniejszej decyzji, o ile takie umowy lub porozumienia przewidują rozszerzenie lub zwiększenie celów niniejszej decyzji.

3. Umowy i porozumienia, o których mowa w ust. 1 i 2, nie mogą wpływać na stosunki z państwami członkowskimi, które nie są ich stronami.

4. W terminie [... lat] od dnia, w którym niniejsza decyzja stała się skuteczna, państwa członkowskie informują Radę i Komisję o obowiązujących umowach lub porozumieniach w rozumieniu ust. 1, które państwa te chcą nadal stosować.

5. Państwa członkowskie informują Radę i Komisję również o wszystkich nowych umowach lub porozumieniach w rozumieniu ust. 2, w terminie 3 miesięcy od ich podpisania lub, w przypadku instrumentów, które zostały podpisane przed przyjęciem niniejszej decyzji, w terminie trzech miesięcy od ich wejścia w życie.

6. Przepisy niniejszej decyzji pozostają bez wpływu na dwustronne lub wielostronne umowy lub porozumienia między państwami członkowskimi i krajami trzecimi.

Artykuł 37

Wykonanie

1. W terminie [... lat] od dnia, w którym niniejsza decyzja stała się skuteczna, państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zachowania zgodności z przepisami niniejszej decyzji.

2. Państwa członkowskie przekazują Sekretariatowi Generalnemu Rady oraz Komisji tekst przepisów transponujących do ich prawa krajowego obowiązki nałożone na nie na mocy niniejszej decyzji. Każde państwo członkowskie może wówczas zaznaczyć, że będzie stosować niniejszą decyzję niezwłocznie w stosunkach z tymi państwami członkowskimi, które dokonały takiego samego powiadomienia.

3. Na podstawie tych i innych informacji udostępnionych na wniosek przez państwa członkowskie Komisja przedkłada Radzie sprawozdanie [najpóźniej trzy lata po dniu, w którym niniejsza decyzja stała się skuteczna] dotyczące wykonania niniejszej decyzji oraz propozycje wszelkich dalszych kroków.

Artykuł 38

Stosowanie

Niniejsza decyzja staje się skuteczna [... dni] po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w

W imieniu Rady
Przewodniczący